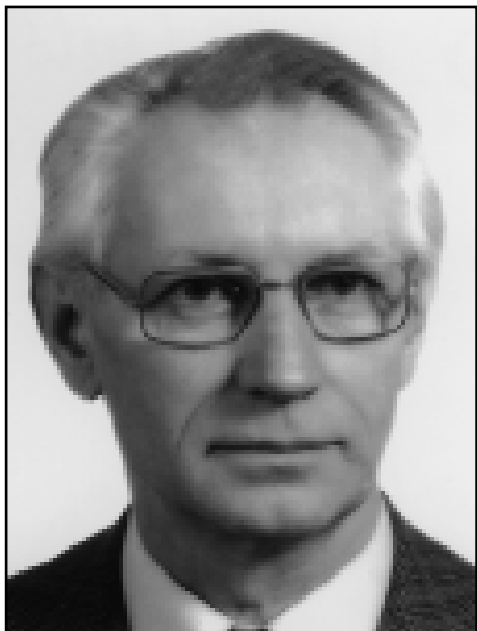

Dr. Vaskó László
1931 – 2014

Vaskó László Kenézlőn született 1931. február 23-án. Gimnáziumi tanulmányait - az országos versenyvizsga alapján - Nagykállóban kezdte 1944-ben, majd Sátoraljaújhelyen fejezte be jeles érettségivel. 1952 őszén nyert felvételt a Debreceni Egyetem BTK történelem szakára. 1956 nyarán államvizsgázott, és szerezte meg kitüntetéses diplomáját.

1956 ősztől a debreceni Tóth Árpád Fiúgimnáziumban kezdte pályáját, majd 1959 júliusától a KLTE Pedagógiai Tanszék Népművelési Szemináriumához került tanársegédnek. 1963-ban megvédte bölcsészdoktori értekezését „summa cum laude” minősítéssel. 1966. dec.1-től a Neveléstudományi Tanszék adjunktusa lett, s ezt követően ott dolgozott nyugdíjazásáig.

1978-ban docensi kinevezést kapott, s 1980 januárjától a Pedagógiai-lélektani Tanszékcsoport vezetője, 1983-89 között a Neveléstudományi-Pszichológiai-Művelődéstudományi Intézet igazgatója volt. 1989 szeptemberétől ismét önálló tanszékek alakultak, s a Neveléstudományi Tanszék vezetésével bízták

meg 5 évre, amit felmondásáig, 1992 szeptemberéig látott el. Ez idő alatt irányításával került sor az egyes stúdiumok tartalmának felülvizsgálatára és korszerűsítésére. 1995. dec. 29-én nyugállományba vonult.

Szűkebb kutatási területe a 19-20. századot érintette, így pl. a pedagógusképzéssel, a hazai vándoriskolákkal (1921-48), a kutatómódszertan elvi és gyakorlati kérdéseivel, a felsőoktatás debreceni történetének áttekintésével (1945-1980), a nemzetiségi oktatásügy alakulásával (1945-48), valamint oktatói jegyzetek írásával foglalkozott. Természetesen az oktató-nevelő munkában, a tanórak ellátásában, a különböző társadalmi tevékenységekben is részt vállalt.

Számos hazai és külföldi szakmai konferencián, felolvasó ülésen és emlékülésen előadással, referátummal szerepelt. Külön is meg kell említeni a jénai, rostocki, lublini egyetem pedagógiai tanszékeivel kialakult termékeny és tartós kapcsolatát.

Jelentős a tudományos közéleti tevékenysége. 1978-tól 1990-ig a Magyar Pedagógiai Társaság neveléstörténeti szakosztályának volt vidéki titkára. 1976-tól az MTA Pedagógiai Bizottság Neveléstörténeti Albizottságának volt tagja. Helyileg az MTA DAB Neveléstudományi Munkabizottságának titkára, majd társelnöke. 1998-ban alakult egyesületünk alapító elnökségi tagja. Elnökhelyettesi posztot töltött be.

Vaskó László a neveléstudomány kandidátusa 15 önálló és társszerzőkkel írt kötetet, és 149 tanulmányt, cikket, recenziót jelentetett meg. Mintegy tíz egyetemi doktori értekezést irányított, négy egyéni kandidátusi értekezés előkészítésében vett részt. A TMB opponenseként és bizottsági tagként 18 alkalommal közreműködött kandidátusi nagydoktori értekezések védésén s helyileg több PhD-jelölt témavezetését is ellátta.

Hat - nagyrészt pedagógiai - lexikonban jelent meg címszó a munkásságáról (pl. WHO is WHO Magyarországon, 5. kiadás, 2007).

Főbb önálló művei: *A középiskolai diákönkormányzatok történetéhez* 1945–1948. Debrecen, 1973.; *Az utópista szocialisták pedagógiai nézetei*. Tk., Bp. 1977.; *A köznevelésügy fejlődése a tisztántúli tankerületben* 1944–50. Debrecen, 1980.; *Kollégium- és intézménytörténeti értekezések*. Debrecen, 1983. *Acta Paedagogica Debrecina*, 86. sz. 144.; *A pedagógia elméleti és történeti alapjai*. Tk., Bp.

1988.; *Kiss Árpád munkássága Debrecenben és az Országos Köznevelési Tanrácsban*. PSzle. 1982. 12. sz.; *A felsőoktatás történetének áttekintése Debrecenben 1945–1980 között*. Hajdú-Bihar megyei Levéltár Évkönyve XIII. Debrecen, 1986.; *A debreceni kollégium és egyetem jubileumára*. Magyar Pedagógia 1989. 1. sz.; *Klebelsberg egyetempolitikai törekvései*. Pedagógiai Műhely 1994. 3. sz.; *Debrecen közoktatásügyének áttekintése a koalíciós időszakban 1944-1948*. Hét tanulmány, Debrecen, 1992.; *Acta Paed. Debrecina* 93. sz.

Vaskó László egyesületünk célrendszerének és tartalmi feladatainak kimunkálásában jelentős szerepet töltött be. Tudományos felkészültségére és segítségére mindig számíthatunk. A földi életből eltávozottak mindenekelőtt abban maradnak fenn, amit tettek. Vaskó László életművének szerves része a magyar neveléstörténet fontos fejezeteinek kutatása.

Vaskó Lászlótól, a mások problémái felé nyitott, önmagával szemben igényeket támaztó kollégától, barátától búcsúzunk mi is, akik közel kerülhettünk hozzá. Szerény, segítőkész egyéniség volt. Emlékezete tovább él bennünk is, akik ismerhettük az egyedüli és megismételhetetlen személyiségét. Hiányozni fog.

Ungvári János

